

OPONENTNÍ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE ANNY HERMANNOVÉ

Anna v rámci diplomové práce navrhovala vytvoření nového náměstí v Horní Libni a jeho dostavbu ze západní strany bytovým domem a školou.

Návrhu předchází analýza, která mapuje degradaci přirozených center Horní Libně realizacemi dopravních staveb. Je zřejmé, že v širším kontextu v území chybí přirozené lokální centrum a hledání jeho místa je podstatným přínosem práce.

Anna náměstí umísťuje na trojúhelníkový pozemek mezi diagonálou Zenklovy ulice, bloky bytových domů podél ulice Vosmíkových a torzem zástavby u ulice Na Dědince. Přes Zenklovu ulici k jihu je obdobný trojúhelníkový prostor, kde je hmotově navržena bloková zástavba, těžiště práce je ale zpět severně přes ulici.

Především musím konstatovat, že nejsem přesvědčen, že vybrané místo je tím pravým. Zdá se mi, že vhodnější by byla transformace parkoviště v lokalitě Na Stráži, které má větší shromažďovací potenciál a historické kořeny náměstí.

Triangl vybraného prostoru je zastavěn v přízemí průjezdným čtyřpodlažním a pětipodlažním bytovým domem, který propojuje zástavbu západně od lokality do uzavřeného bloku. Tento zásah je v principu v pořádku, ale to, že novostavba nerespektuje ulici Na Dědince, nepůsobí přesvědčivě. Argumentace, že náměstí je neadekvátně veliké a je třeba ho zmenšit, dle mého názoru není pro tuto půdorysnou stopu zdůvodněním. Na bývalých křižovatkách je navíc umístěn vjezd a výjezd do bytového domu, což působí zvláště. Na bytový dům navazuje budova umělecké školy, která stopu vytahuje dále do náměstí a celek je doplněn komplementem víceúčelové pergoly. Stopa jako celek nemá přesvědčivý tvar a kumulace užitečných funkcí působí překombinovaně.

Bytový dům z exteriéru působí jako sociální bydlení nízkého standardu. Tomu neodpovídají velikosti největších bytů. V přízemí je parkování skryté za obchodními jednotkami o hloubce pouhých pěti metrů. Jednotky nemají žádné zázemí ani skladovací možnosti, jejich pronajatelnost je z toho důvodu limitovaná. Materiály na fasádě jsou použité formálně. Prefabrikované betonové římsy, připevnitelné snad přes izonosníky, jsou předraženým prvkem. Luxferové prosklení na chodbách má své ospravedlnění, ale v obývacích pokojích bytů (na hlavních segmentových oknech) působí jako špatný vtip.

Škola je stavbou o šesti nadzemních podlažích, je akcentovaná jak výškou, tak architektonickým pojednáním fasád. Otázkou je, jestli má být umístěna v této budově jen proto, že je v okolí nedostatečná kapacita uměleckých škol. Jako vhodnější bych považoval adaptaci některé staré budovy nebo novostavbu na klidné pozici a lukrativní místo na novém náměstí bych ponechal jiné funkci.

Budova školy má přehledné členění, patrně bude dobře fungovat, když se doplní například o odpadové hospodářství. Kavárně prospěje slušnější zázemí a ředitel bude vděčný, když ho architekt přesune z koutku na hambě.

Budova školy na náměstí vytváří dominantu, která musí být kvalitní v čase, dlouhodobě akceptovatelná. Proti tomuto samozřejmému požadavku stojí nejasně zdůvodněné architektonické pojednání fasád, které již nyní působí jako šaty z módní kolekce z loňského roku.

Náměstí je jen stručně naznačeno a zasloužilo by si podrobnější zpracování jak parteru, tak zeleně.

Co se týká grafického pojednání výkresů, jsou přehledné a srozumitelné. To už ale neplatí u vizualizací, kde převládá efekt nad sdělností. Je to zjevně současný trend, kterému se autorka nechtěla protivit.

V posudku zmiňuji problematiku rozhodnutí spíše, než abych se věnoval kladným věcem, což způsobuje negativní vyznění posudku. Předpokládám na druhou stranu, že autorka nebude mít problém některé výtky vyvrátit, protože je do tématu vnořena mnohem hlouběji.

Zmínění problémů neznamená, že by práce neměla být obhájena.

Navrhuji práci k obhajobě s hodnocením C.

V Praze 31.5.2019

Ing. arch. Mgr. Martin Řežábek